

Sygn. akt: II AKa 559/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Mirosław Ziaja
Sędziowie	SSA Małgorzata Niementowska (spr.) SSA Karina Maksym
Protokolant	Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Sosnowiec-Południe w Sosnowcu Jarosława Hofmana

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. sprawy

1) **R. C., syna A. i D., ur. (...) w R.,**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

2) **Ł. G., syna S. i T., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k.,

na skutek apelacji obrońców i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 12 sierpnia 2019 roku, sygn. akt XXI K 34/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że podwyższa orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności odpowiednio, co do oskarżonego R. C. do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy, a co do oskarżonego Ł.G. do 4 (czterech) lat;

2. uchyla orzeczenia zawarte w punktach 2 i 3 zaskarżonego wyroku i w to miejsce na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie odpowiednio wobec oskarżonego R. C. od dnia 7 września 2018 r., godz. 12.00 do dnia 27 grudnia 2018 r., godz. 12.00 oraz od dnia 24 stycznia 2019 r., godz. 12.00 do dnia 12 grudnia 2019 r., a wobec oskarżonego Ł.G. od dnia 7 października 2018 r., godz. 8.30 do dnia 12 grudnia 2019 r.;

3. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata M. D. (1)- Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu R. C. w postępowaniu odwoławczym;

5. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata M. J.- Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu Ł.G. w postępowaniu odwoławczym;

6. zwalnia oskarżonych R. C. i Ł.G. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Karina Maksym SSA Mirosław Ziaja SSA Małgorzata Niementowska

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 559/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 sierpnia 2019 roku, sygnatura: XXIK34/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łąicznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść X na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
X	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
X	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
X	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów			
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrońca oskarżonego R. C. zarzut obrazu przepisów postępowania mogących mieć	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	wpływ na treść wyroku, a to art.4 k.p.k. w zw z art.7 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>-argumenty podniesione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne, a środek zaskarżenia miał polemiczny charakter w kwestii dokonanej przez sąd I instancji oceny materiału dowodowego;</p> <p>- apelacja obrońcy wskazując na naruszenia przepisów art. 7 w zw z art. 4 k.p.k. w istocie kwestionowała ocenę tzw. dowodów osobowych, a tym samym zasadność poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych, kwestionowanych w odrębnym punkcie apelacji,</p> <p>- sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób wyczerpujący, gromadząc dowody, mogące mieć znaczenie dla</p>			

merytorycznego
rozstrzygnięcia
sprawy, o których
istnieniu powziął
informację;

- przekonanie sądu
o wiarygodności
jednych dowodów
i niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochroną art.7
k.p.k. zawsze wtedy,
gdy stanowi wyraz
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego i
znalazło to
odzwierciedlenie w
uzasadnieniu
wyroku;

- ocena dowodów
dokonana przez
sąd meriti nie
wykazuje błędów
natury faktycznej
(niezgodności z
treścią dowodu,
pominięcia pewnych
dowodów) lub
logicznej (błędności
rozumowania i
wnioskowania) i
nie jest sprzeczna
z doświadczeniem
życiowym lub
wskazaniami
wiedzy;

-sąd ustalając stan
faktyczny miał na
uwadze nie tylko
dowody obciążające
oskarżonego, ale
całokształt

materiału dowodowego, którego wydzwięk poddał analizie, a tym samym nie sposób zarzucać sądowi naruszenia art. 7 k.p.k., skoro ferując wyrok miał on na uwadze wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego;

-przepis art. 4 k.p.k. formułuje adresowaną do organów postępowania karnego zasadę obiektywizmu. Wskazany przepis zawiera ogólną zasadę postępowania, nie nakazuje zaś ani nie zakazuje sądowi konkretnego sposobu procedowania. Wykazanie, że w toku postępowania doszło do naruszenia zasady obiektywizmu wymaga wskazania uchybień konkretnych przepisów służących realizacji tej zasady. Tego skarżący nie uczynił.

Wniosek

<p>Obrońca oskarżonego R. C. o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na wykroczenie z art.119 k. w oraz zmianę orzeczonej wobec oskarżonego kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- słusznie sąd odmówił dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. C. w znacznej części albowiem sprzeczne są one nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego J. M. i H. K. z postępowania przygotowawczego ale także z wyjaśnieniami oskarżonego Ł. G., w których ten ostatni podawał, że :</p> <p>1.do zdarzenia doszło w środkowej części pasażu na dworcu PKP w S.,</p> <p>2.miała miejsce awantura pomiędzy pokrzywdzonym a</p>		

oskarżonym R. C.
na tle odmowy
pożyczenia
pieniędzy
oskarżonemu,

3.R. C. dokonał
zaboru pieniędzy
pokrzywdzonemu,
którymi podzielił się
z nim,

3.oskarżony Ł.G.
swoją osobą
zasłaniał zdarzenie
ciałem aby nie
zarejestrowała go
kamera,

-prawidłowo sąd
ocenił zeznania
pokrzywdzonego J.
M. i H. K.
z postępowania
przygotowawczego
jako rzeczowe,
spójne, wiarygodne,
a nadto zbieżne ze
sobą i częściowo
z wyjaśnieniami
oskarżonego Ł.G..
Przy ocenie tych
dowodów nie
pomiął sąd zeznań
świadców M. K. (1),
M. D. (2), I. G.
oraz wydruków z
rachunku
bankowego J. M.,
które to dowody
w sposób bardzo
szczegółowy omówił
w uzasadnieniu,
oceniając je jako
wiarygodne,

- słusznie sąd
odmówił dania wiary
zeznaniom świadka
H. K. złożonym
przed sądem

<p>albowiem wersja przedstawiona przez świadka w świetle wcześniejszych jego zeznań, zeznań pokrzywdzonego, świadków M. Ż., M. K. (2), I. G. oraz opinii biegłego psychologa A. S. nie zasługiwała na danie jej wiary.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut 2 i 3 dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- kluczowe znaczenia dla rozstrzygnięcia o winie, bądź jej braku po stronie oskarżonego miała wnikliwa analiza zeznań pokrzywdzonego J. M. i H. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym;</p> <p>- istotne znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych miały również dowody z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, którzy wprawdzie nie znali przebiegu zdarzenia niemniej wskazywali na</p>			

okoliczności
poboczne, które
łącznie składają
się na obraz
inkryminowanego
zdarzenia - M. K.
(1), M. D. (2), I.
G., M. Ż., M. K.
(2) oraz wydruków z
rachunku
bankowego;

- w świetle
zgromadzonego i
prawidłowo
ocenionego
materiału
dowodowego
bezspornym jest, że
oskarżony R. C.
działając wspólnie
i w porozumieniu
z oskarżonym Ł.
G. dopuścił się
zarzucanego mu
czynu. I tak:

1. w dniu zdarzenia
w pasażu kolejowym
dworca PKP w S. R.
C. i Ł. G. podeszli
do pokrzywdzonego
i towarzyszącego mu
H. K.;

2. R. C. uderzył
pokrzywdzonego
pięścią w głowę, a
gdy ten zachwiał
się i wykonał ruch
jakby przykleknął
przystawił do szyi
pokrzywdzonego
nóż i wyciągnął z
kieszeni jego koszuli
1500 zł;

3. Ł. G. stał obok
pokrzywdzonego i R.
C. i zasłaniał swoim
ciałem zdarzenie

przed rejestracją kamer;

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego, świadka H. K. z postępowania przygotowawczego i częściowo z wyjaśnień Ł. G. z postępowania przygotowawczego - ten zaprzeczał jedynie użyciu noża - oraz częściowo z wyjaśnień R. C., który przyznał, że fakt pożyczania pieniędzy od pokrzywdzonego w dniu 29.08.2018 roku miał miejsce ale bez użycia noża, a pośrednio z wydruków z konta bankowego J. M.).

-pokrzywdzony wraz z H. K. udali się na I Komisariat Policji w S. zgłaszając o dokonaniu zaboru pieniędzy i użyciu noża;

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego, świadka H. K. z postępowania przygotowawczego i zeznań świadka M. K. (2)).

4.w dniu 07 września 2018 roku

<p>pokrzywdzony zauważył sprawcę zdarzenia w osobie R. C. i o tym fakcie bezzwłocznie informuje funkcjonariuszy policji, dochodzi do zatrzymania R. C.;</p> <p>(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań M. K. (1) i M. D. (2)).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na wykroczenie z art.119 k.w oraz zmianę orzeczonej wobec oskarżonego kary</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z przyczyn omówionych zarówno w punkcie 3.1 jak i w punkcie 3.2</p>		

3-3.	<p>Obrońca oskarżonego Ł.G.</p> <p>zarzut I obrazy przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść wyroku, a to art.4 k.p.k. ,z art.7 k.p.k.5§1 k.p.k.92k.p.k.410 k.p.k</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>-argumenty podniesione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne, a środek zaskarżenia miał polemiczny charakter w kwestii dokonanej przez sąd I instancji oceny materiału dowodowego;</p> <p>- apelacja obrońcy wskazując na naruszenia przepisów art. 7k.p.k., art. 4 k.p.k.,5 k.p.k. w istocie kwestionowała ocenę tzw. dowodów osobowych, a tym samym zasadność poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych, kwestionowanych w</p>			

odrębnym punkcie apelacji.

- że sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób wyczerpujący, gromadząc dowody, mogące mieć znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, o których istnieniu powziął informację;

- przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art.7 k.p.k. zawsze wtedy, gdy stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego i znalazło to odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku;

- ocena dowodów dokonana przez sąd meriti nie wykazuje błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu, pominięcia pewnych dowodów) lub logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania) i nie jest sprzeczna

z doświadczeniem
życiowym lub
wskazaniami
wiedzy;

-sąd ustalając stan
faktyczny miał na
uwadze nie tylko
dowody obciążające
oskarżonego, ale
całokształt
materiału
dowodowego,
którego wydzwięk
poddął analizie, a
tym samym nie
sposób zarzucać
sądowi naruszenia
art. 7 k.p.k.,
skoro ferując wyrok
miał on na
uwadze wszystkie
okoliczności
przemawiające
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego;

-przepis art. 4
k.p.k. formułuje
adresowaną do
organów
postępowania
karnego zasadę
obiektywizmu.
Wskazany przepis
zawiera ogólną
zasadę
postępowania, nie
nakazuje zaś ani
nie zakazuje sądowi
konkretnego
sposobu
procedowania.
Wykazanie, że w
toku postępowania
doszło do naruszenia
zasady
obiektywizmu
wymaga wskazania

uchybień konkretnych przepisów służących realizacji tej zasady. Tego skarżący nie uczynił.

-zarzut naruszenia art.5 §2 k.p.k, byłyby zasadny tylko wówczas, gdyby w sprawie powstały nieusuwalne wątpliwości. Zasada jest, że na korzyść oskarżonego tłumaczy się jedynie nieusuwalne wątpliwości.

Pierwszym, zatem etapem powinno być podjęcie próby ich wyeliminowania w sposób zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w oparciu o zebrany w sprawie materiał procesowy. Dopiero w dalszej kolejności, gdyby zabieg tego rodzaju okazał się nieskuteczny, można wyjaśnić je na korzyść oskarżonego. W opisanym kontekście należy zauważyć, iż wątpliwości piętrzone w apelacji, zostały oparte na poddaniu w wątpliwość zeznań pokrzywdzonego i świadka H. K. z postępowania przygotowawczego. Ich ocena dokonana

przez sąd I instancji,
co wskazano wyżej
została
zaaprobowana przez
sąd odwoławczy. W
tym stanie rzeczy
należy zauważyć,
iż wskazane przez
skarżącego w
apelacji wątpliwości,
zostały wyjaśnione
przez sąd a quo,
który nie sięgnął
po zasadę in dubio
pro reo, bowiem w
oparciu o zeznania
pokrzywdzonego i
pozostałych
świadków,
wyjaśnienia
oskarżonego i R.
C. w części, w
której dał im
wiarę, dokumenty
załączone do akt
sprawy zbudował
logiczny obraz
zdarzeń z udziałem
Ł. G.. W
przedmiotowej
sprawie Sąd
Okręgowy nie miał
żadnych
wątpliwości, co do
sprawstwa
oskarżonego,
dlatego też nie
można mówić o
obrazie wskazanego
przepisu.

-podstawę
orzeczenia stanowił
całokształt
okoliczności oraz
dowodów
przeprowadzonych i
ujawnionych w toku
rozprawy głównej.
Zatem wbrew

<p>zarzutom obrońcy oskarżonego sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia art.410 k.p.k. a tym bardziej art. 92 k.p.k. Zarzut taki byłby zasadny w przypadku, gdyby sąd opierał się w sprawie na materiale dowodowym, który nie został ujawniony bądź orzekał w oparciu jedynie o część ujawnionego materiału dowodowego czego w niniejszej sprawie podczas kontroli instancyjnej nie stwierdzono.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie sprawy i przekazanie do ponownego rozpoznania względnie orzeczenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>-słusznie sąd odmówił dania wiary wyjaśnieniom</p>		

oskarżonego Ł. G. z postępowania sądowego, że nie dokonał rozboju wspólnie z R. C. na osobie J. M., a pieniądze w kwocie 200 złotych dostał od R. C. po tym jak spotkali pokrzywdzonego i H. K. za barem (...). Wersja ta jest nie tylko sprzeczna z wyjaśnieniami oskarżonego z postępowania przygotowawczego, że :

1.do zdarzenia doszło w środkowej części pasażu na dworcu PKP w S.,

2.miała miejsce awantura pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym R. C. na tle odmowy pożyczania pieniędzy oskarżonemu,

3.R. C. dokonał zaboru pieniędzy pokrzywdzonemu, którymi podzielił się z nim,

4.oskarżony swoją osobą zasłaniał zdarzenie ciałem aby nie zarejestrowała go kamera,

ale również z zeznaniami J. M. i H. K. z postępowania przygotowawczego.

-prawidłowo sąd
ocenił zeznania
pokrzywdzonego J.
M. i H. K.
z postępowania
przygotowawczego
jako rzeczowe,
spójne, wiarygodne,
a nadto zbieżne ze
sobą i częściowo
z wyjaśnieniami
oskarżonego Ł.G.

Przy ocenie tych
dowodów nie
pominął sąd zeznań
świadków M. K. (1),
M. D. (2), I. G.
oraz wydruków z
rachunku
bankowego J. M.,
które to dowody
w sposób bardzo
szczegółowy omówił
w uzasadnieniu,
oceniając je jako
wiarygodne,

- słusznie sąd
odmówił dania wiary
zeznaniom świadka
H. K. złożonym
przed sądem
albowiem wersja
przedstawiona przez
świadka w świetle
wcześniejszych jego
zeznań, zeznań
pokrzywdzonego,
świadków M. Ż.,
M. K. (2), I. G.
oraz opinii biegłego
psychologa A. S. nie
zasługiwała na danie
jej wiary.

- udział
oskarżonego Ł. G.
i jego rola jako
współsprawcy w
zaistniałym

<p>zdarzeniu w świetle w/w dowodów jest bezsporna;</p>			
<p>3.4.</p>	<p>Obrońca oskarżonego Ł. G. Zarzut II dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia o winie, bądź jej braku po stronie oskarżonego miała wnikliwa analiza zeznań pokrzywdzonego J. M. i H. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym;</p> <p>- istotne znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych miały również dowody z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, którzy wprawdzie nie znali przebiegu zdarzenia niemniej wskazywali na okoliczności poboczne, które łącznie składają się na obraz inkryminowanego zdarzenia- M. K. (1), M. D. (2), I. G., M. Ż., M. K. (2)</p>			

oraz wydruków z rachunku bankowego;

- w świetle zgromadzonego i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego bezspornym jest, że oskarżony Ł.G. działając wspólnie i w porozumieniu z R. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu. I tak:

1.w dniu zdarzenia w pasażu kolejowym dworca PKP w S. R. C. iŁ. G. oboje- podeszli do pokrzywdzonego i towarzyszącego mu H. K.;

2.R. C. uderzył pokrzywdzonego pięścią w głowę, a gdy ten zachwiał się i wykonał ruch jakby przykłęknął przystawił do szyi pokrzywdzonego nóż i wyciągnął z kieszeni jego koszuli 1500 zł;

3.Ł.G. stał obok pokrzywdzonego i R. C. i zasłaniał swoim ciałem zdarzenie przed rejestracją kamer, a po zaborze pieniędzy pokrzywdzonemu przyjął od R. C. wyciągnięte przez

niego z kieszeni
koszuli pieniądze.

(powyższe w
oczywisty sposób
wynika z prawidłowo
ocenionych zeznań
pokrzywdzonego,
świadka H. K.
z postępowania
przygotawczego i
częściowo z
wyjaśnień Ł.G. z
postępowania
przygotawczego-
zaprzeczał jedynie
użyciu noża- oraz
częściowo z
wyjaśnień R. C.,
który przyznał, że
fakt pożyczania
pieniędzy od
pokrzywdzonego w
dniu 29.08.2018
roku miał miejsce
ale bez użycia
noża, a pośrednio z
wydruków z konta
bankowego J. M.).

-pokrzywdzony wraz
z H. K. udali się na
I Komisariat Policji
w S. zgłaszając o
dokonaniu zaboru
pieniędzy i użyciu
noża;

(powyższe w
oczywisty sposób
wynika z prawidłowo
ocenionych zeznań
pokrzywdzonego,
świadka H. K.
z postępowania
przygotawczego i
zeznania świadka M.
K. (2)).

4.w dniu 07
września 2018 roku

pokrzywdzony zauważył sprawcę zdarzenia w osobie R. C. i o tym fakcie bezzwłocznie informuje funkcjonariuszy policji, dochodzi do zatrzymania R. C.;

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań M. K. (1) i M. D. (2)).

- o tym, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu bezspornie wynika z materiału dowodowego, a w szczególności:

1.oskarżeni podeszli razem do pokrzywdzonego,

2.podczas użycia przemocy wobec pokrzywdzonego i posłużenia się przez R. C. nożem, oskarżony Ł.G. stał obok, nie przejawiał żadnego zaskoczenia wobec zachowania R. C. i akceptował je, nie protestował, i nie próbował powstrzymać R. C.,,

3.zasłaniał swoim ciałem czynności podejmowane wobec pokrzywdzonego aby nie

<p>zarejestrowała je kamera,</p> <p>4. po dokonanych zaborze pieniędzy oskarżeni podzielili się nimi- oskarżony Ł.G. nie odmówił ich przyjęcia- i oddalili się wspólnie z miejsca zdarzenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie sprawy i przekazanie do ponownego rozpoznania względnie orzeczenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z przyczyn omówionych zarówno w punkcie 3.3 jak i w punkcie 3.4</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

4.1.		
Zwi ę z l e o p o w o d a c h u w z g l ę d n i e n i a o k o l i c z n o ś c i		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	<i>Przedmiot utrzymania w mocy</i>	
Zwi ę z l e o p o w o d a c h u t r z y m a n i a w m o c y		
5.2. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>	
<i>-sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że podwyższył orzeczone wobec oskarżonych</i>		

**kary
pozbawienia
wolności
odpowiednio, co
do oskarżonego
R. C. do 4
(czterech) lat
i 6 (sześciu)
miesiący, a co do
oskarżonego Ł.G.
do 4 (czterech)
lat;**

**- uchylił
orzeczenia
zawarte w
punktach 2 i
3 zaskarżonego
wyroku i w
to miejsce na
podstawie art. 63
§ 1 k.k. zaliczył
oskarżonym na
poczet
orzeczonych kar
pozbawienia
wolności okresy
rzeczywistego
pozbawienia
wolności w
sprawie
odpowiednio
wobec
oskarżonego R.
C. od dnia 7
września 2018 r.,
godz. 12.00 do
dnia 27 grudnia
2018 r., godz.
12.00 oraz od
dnia 24 stycznia
2019 r., godz.
12.00 do dnia
12 grudnia 2019
r., a wobec
oskarżonego Ł.G.
od dnia 7
października
2018 r., godz.**

<p>8.30 do dnia 12 grudnia 2019 r.;</p>	
<p>Zwi ę z l e o powodach zmiany</p>	
<p>Wyrok został zmieniony w uwzględnieniu apelacji prokuratora</p> <p>.</p> <p>-sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska sądu I instancji w kwestii ukształtowania wymiaru kar w stosunku do oskarżonego R. C. iŁ. G., uznając kary orzeczone za rażąco niskie;</p> <p>- sąd odwoławczy uznał że za zaostrzeniem orzeczonych w stosunku do oskarżonych kar pozbawienia wolności przemawia:</p> <p>1.wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu przejawiający się w lekceważącym podejściu do norm prawnych i społecznych, co doprowadziło</p>	

**do zaatakowania
człowieka w
miejscu
publicznym,
uczęszczanym
przez wiele osób,**

**2.dokonanie
kradzieży kwoty
1500 złotych,
która dla osoby
ubogiej jawi się
obiektywnie jako
duża kwota
pozbawiając ją
tym samym
środków do
życia, czy też
znacząco
uszczuplając jej
budżet,**

**3.atak na
człowieka, który
w żaden sposób
nie sprowokował
oskarżonych do
takiego
zachowania,**

**4. przewaga jaką
mieli oskarżeni
nad
pokrzywdzonym
z racji wieku,
budowy ciała
oraz wspólnego
działania, co nie
przeszkodziło im
w stosowaniu
wobec niego
agresji w postaci
uderzenia w
głowę,**

**5.wielokrotna
karalność
oskarżonych
świadcząca o
dużej
demoralizacji i**

**braku
poszanowania
norm
społecznych i
etycznych.**

**-podsumowując
kwestię
orzeczonego
przez sąd
odwoławczy
wymiaru kary
podkreślić
należy, że
oskarżeni
posiadali pełną
możliwość
postępowania
zgodnego z
przyjętym
prawem, a
pomimo tego, z
niskich pobudek
postąpili w
sposób sprzeczny
z normami
prawnymi.**

**Zdaniem sądu
odwoławczego
tak
ukształtowane
kary we
właściwy sposób
uwzględniają
stopień
społecznej
szkodliwości
przypisanego
oskarżonemu
czynu
zabronionego,
przejawiający się
w charakterze
naruszonych
dóbr prawnych,
w sposobie i
okolicznościach
ich działania,
pobudkach**

<p>zachowania oraz stopniu winy, jak również w ich warunkach i właściwościach osobistych oraz dotychczasowej karalności.</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej</p>			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	-sąd zwolnił oskarżonych R. C. i Ł.G. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

SSA Karina Maksym SSA Mirosław Ziąja SSA Małgorzata Niementowska	
---	--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego R. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	1		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego Ł.G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	1		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana